

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 2010 r.

w sprawie postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego dotyczącego pracowników naukowych i badawczo-technicznych zatrudnionych w instytutach badawczych

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w stosunku do pracowników naukowych i badawczo-technicznych zatrudnionych w instytutach badawczych, zwanych dalej „instytutami”, oraz sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia.

§ 2. 1. Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umarza się, gdy:

- 1) obwiniony zmarł;
- 2) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby jest w toku lub zostało prawomocnie zakończone.

2. Jeżeli podstawą umorzenia postępowania dyscyplinarnego była śmierć obwinionego, na wniosek jego małżonka, krewnego w linii prostej, brata lub siostry, zgłoszony w terminie roku od

¹ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej - nauka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

dnia śmierci obwinionego, komisja dyscyplinarna wydaje na posiedzeniu niejawnym postanowienie o podjęciu postępowania. W takim przypadku postępowanie dyscyplinarne toczy się dalej z udziałem obrońcy ustanowionego przez wnioskodawcę lub z urzędu przez przewodniczącego komisji.

Rozdział 2

Komisje dyscyplinarne

§ 3. Osoba będąca członkiem komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji, zwanej dalej „komisją dyscyplinarną” nie może być równocześnie członkiem komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2 ustawy, zwanej dalej „wyższą komisją dyscyplinarną”, ani rzecznikiem dyscyplinarnym.

§ 4. Członek komisji dyscyplinarnej ani członek wyższej komisji dyscyplinarnej nie może być równocześnie członkiem Komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

§ 5. Członkowie komisji dyscyplinarnej są wybierani spośród pracowników naukowych zatrudnionych w instytucie.

§ 6. Nie można pełnić obowiązków członka komisji dyscyplinarnej lub wyższej komisji dyscyplinarnej dłużej niż przez dwie kolejne kadencje, o których mowa w art. 55 ust. 7 i 8 ustawy.

§ 7. Obsługę prac komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 ustawy, zapewnia instytut, w którym działa ta komisja.

§ 8. 1. Wyższą komisję dyscyplinarną w liczbie 12 osób powołuje minister właściwy do spraw nauki spośród pracowników naukowych zatrudnionych w instytutach, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

2. Minister właściwy do spraw nauki, zwany dalej „ministrem”, wyznacza spośród członków wyższej komisji dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1, przewodniczącego komisji oraz jego zastępcę.

§ 9. 1. Członek komisji dyscyplinarnej oraz członek wyższej komisji dyscyplinarnej nie może pełnić swoich obowiązków, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne.

2. Mandat członka komisji dyscyplinarnej wygasa:

- 1) w razie jego śmierci;
- 2) jeżeli członek komisji przestał spełniać warunki określone w § 5 lub § 8 ust. 1;
- 3) jeżeli toczące się przeciwko członkowi komisji postępowanie karne lub dyscyplinarne zakończy się prawomocnym orzeczeniem skazującym.

3. Mandat członka wyższej komisji dyscyplinarnej wygasa w przypadkach określonych w ust. 2 oraz w przypadku złożenia pisemnej rezygnacji, o której mowa w § 10 pkt. 3.

§ 10. 1. Członek komisji dyscyplinarnej może być odwołany przez ministra nadzorującego instytut w przypadku:

- 1) niewykonywania obowiązków;
- 2) choroby uniemożliwiającej mu sprawowanie funkcji członka komisji;
- 3) złożenia rezygnacji.

2. W razie zmniejszenia się składu komisji można dokonać jego uzupełnienia w czasie trwania kadencji komisji. Mandat nowego członka komisji wygasa z upływem kadencji komisji

3. Członkowie komisji pełnią swoje obowiązki do czasu powołania nowej komisji.

Rozdział 3

Rzecznicy dyscyplinarni

§ 11. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza się na okres trwania kadencji komisji dyscyplinarnej.

§ 12. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w szczególności:

- 1) wszczynanie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego na polecenie rady naukowej instytutu oraz informowanie przewodniczącego rady naukowej o dokonanych ustaleniach;
- 2) zawiadamianie obwinionego o wszczęciu postępowania;

- 3) składanie komisji dyscyplinarnej wniosków o wszczęcie albo umorzenie postępowania dyscyplinarnego;
- 4) uczestniczenie w posiedzeniach i w rozprawach komisji dyscyplinarnej;
- 5) występowanie z wnioskiem o ukaranie przed komisją dyscyplinarną oraz z wnioskami dotyczącymi wymiaru kar dyscyplinarnych;
- 6) wnoszenie zażaleń i odwołań od postanowień i orzeczeń komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji oraz od postanowień przewodniczącego komisji dyscyplinarnej do komisji dyscyplinarnej drugiej instancji;
- 7) składanie podań do ministra nadzorującego instytut o wniesienie rewizji nadzwyczajnej od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

Rozdział 4

Postępowanie wyjaśniające

§ 13. 1. Rada naukowa instytutu po otrzymaniu wiadomości o rażącym naruszeniu przez pracownika naukowego lub badawczo-technicznego obowiązków lub uchybieniu godności pracownika nauki poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu instytutu wszczęcie i przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2. Komisja dyscyplinarna, po otrzymaniu od komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk zalecenia przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu instytutu wszczęcie i przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

3. W razie otrzymania wiadomości o przewinieniu zarzucanym przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej lub rzecznikowi dyscyplinarnemu, rada naukowa instytutu zawiadamia o tym ministra nadzorującego instytut oraz ministra właściwego do spraw nauki.

4. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny może przesłuchiwać obwinionego, świadków i biegłych, jak również przeprowadzać wszelkie inne dowody, konieczne do wyjaśnienia sprawy.

5. Do wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów w postępowaniu wyjaśniającym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

6. Odmowa złożenia wyjaśnień przez obwinionego lub niezłożenie wyjaśnień z przyczyn leżących po stronie obwinionego nie stanowią przeszkody w złożeniu przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

§ 14. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego wskazują na zasadność wysuniętych zarzutów, rzecznik dyscyplinarny składa komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie. Przed złożeniem wniosku z jego treścią zapoznaje się obwinionego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) dane obwinionego: imię i nazwisko, miejsce i datę urodzenia, tytuł lub stopień naukowy, stanowisko służbowe, miejsce pracy;
- 2) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i okoliczności jego popełnienia;
- 3) wykaz zawierający imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również wskazanie innych dowodów; do wykazu może być dołączony wniosek o zaniechanie wezwania świadków i odczytanie na rozprawie ich zeznań złożonych w toku postępowania wyjaśniającego;
- 4) proponowany rodzaj i wymiar kary dyscyplinarnej;
- 5) uzasadnienie oparte na wynikach postępowania wyjaśniającego;
- 6) datę i podpis rzecznika dyscyplinarnego przeprowadzającego postępowanie wyjaśniające.

§ 15. Z każdej czynności postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny sporządza protokół.

§ 16. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego nie potwierdziły wysuniętych zarzutów lub jeżeli powstały okoliczności, o których mowa w § 2 ust. 1, rzecznik dyscyplinarny odstępuje od złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego przesyła się osobom i organom, które zostały powiadomione o jego wszczęciu.

Rozdział 5

Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji

§ 17. 1. Komisja dyscyplinarna z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający.

3. Komisja dyscyplinarna na posiedzeniu niejawnym, które powinno się odbyć w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wniosku przez przewodniczącego komisji, wydaje postanowienie o:

- 1) wszczęciu postępowania i wyznaczeniu terminu rozprawy, albo
- 2) przekazaniu sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia braków w postępowaniu wyjaśniającym, wskazując kierunek uzupełnienia i termin uzupełnienia, nie dłuższy niż 30 dni, albo
- 3) umorzeniu postępowania w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 1.

4. Odpisy postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony.

5. Obwinionemu i jego obrońcy, jeśli został ustanowiony, doręcza się, wraz z odpisem postanowienia komisji o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyznaczeniu terminu rozprawy, odpis wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie.

§ 18. 1. W trakcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny, obwiniony lub jego obrońca, jeżeli został ustanowiony mogą zgłaszać do komisji dyscyplinarnej wnioski o dopuszczenie nowych dowodów. Wnioski uwzględnia się, jeżeli okoliczności, do których stwierdzenia dowody miałyby być powołane, mogą mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

2. Komisja obowiązana jest uwzględnić wniosek obwinionego lub jego obrońcy o wezwanie na rozprawę świadka, co do którego rzecznik dyscyplinarny wniósł o odczytanie jego zeznań zamiast wezwania na rozprawę.

3. W sprawach dotyczących naruszeń zasad etyki w nauce komisja dyscyplinarna może zasięgnąć opinii komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

§ 19. 1. O terminie i miejscu rozprawy przewodniczący składu orzekającego zawiadamia na piśmie przewodniczącego rady naukowej instytutu, rzecznika dyscyplinarnego i obrońcę obwinionego, jeżeli został ustanowiony, a ponadto wzywa na rozprawę:

- 1) obwinionego;
- 2) jego obrońcę
- 3) świadków i biegłych.

2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem:

- 1) listę członków składu orzekającego;
- 2) pouczenie o przysługujących mu uprawnieniach i skutkach niestawienia na rozprawę określonych w § 24 ust. 3.

3. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania na rozprawę a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 14 dni. W razie niezachowania tego terminu, rozprawa na wniosek obwinionego lub jego obrońcy może być odroczone.

4. Po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego obwiniony i jego obrońca mogą w obecności osoby upoważnionej lub przewodniczącego składu orzekającego przeglądać akta sprawy oraz sporządzać wypisy i notatki.

§ 20. 1. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony lub jego obrońca mogą zgłosić przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej żądanie wyłączenia członka składu orzekającego, jeżeli między obwinionym lub pokrzywdzonym a członkiem składu orzekającego zachodzą stosunki tego rodzaju, że mogą wzbudzać wątpliwość co do bezstronności członka składu orzekającego. Wniosek rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, przy czym w posiedzeniu tym nie bierze udziału członek komisji, którego wniosek o wyłączenie dotyczy.

2. Wniosek należy uwzględnić, w szczególności, gdy członek składu orzekającego:

- 1) jest lub był małżonkiem obwinionego, jego obrońcy lub rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) jest krewnym, powinowatym w linii prostej, pozostaje w stosunku przysposobienia lub jest przełożonym obwinionego, jego obrońcy lub rzecznika dyscyplinarnego albo pozostaje w służbowej zależności od nich;
- 3) był świadkiem czynu, o który toczy się sprawa;
- 4) był lub pozostaje z obwinionym w sporze sądowym.

3. Wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy może również złożyć, z przyczyn określonych w ust. 1, członek składu orzekającego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien być zgłoszony nie później niż 2 dni przed rozpoczęciem rozprawy.

§ 21. obrońcą nie może być członek komisji dyscyplinarnej, przed którą sprawa się toczy.

§ 22. 1. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna dla pracowników instytutu.

2. W uzasadnionych przypadkach komisja dyscyplinarna może wyłączyć jawność rozprawy. Ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

§ 23. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

§ 24. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego.

2. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności wezwanych osób.

3. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę obwinionego, któremu wezwanie doręczono we właściwym terminie, lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

4. W razie uznania niestawiennictwa obwinionego za usprawiedliwione skład orzekający odracza rozprawę i wyznacza nowy termin.

5. W razie niemożności stawienia się świadków lub złożenia przez nich zeznań odmiennej treści niż w postępowaniu wyjaśniającym, na rozprawie odczytuje się ich zeznania w części lub w całości z akt postępowania wyjaśniającego.

6. Obwiniony, jego obrońca i rzecznik dyscyplinarny mają prawo zadawać pytania świadkom i biegłym oraz wypowiadać się co do każdego zeznania świadka, opinii biegłego lub innego dowodu.

7. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznaje się do winy, nie budzą wątpliwości, skład orzekający za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego może nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko w ograniczonym zakresie. Dotyczy to także przypadku, gdy w sprawie będącej przedmiotem postępowania dyscyplinarnego zapadł prawomocny wyrok skazujący lub orzeczenie w sprawie o wykroczenia.

8. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu oraz obrońcy i obwinionemu, przy czym obwinionemu przysługuje zawsze głos ostatni.

§ 25. Skład orzekający jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania i wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy. W tym celu skład orzekający może dopuszczać wszelkie dowody, nawet nie powołane przez strony.

§ 26. Komisja dyscyplinarna może z ważnych przyczyn przerwać rozprawę na czas nie dłuższy niż 21 dni.

§ 27. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać: oznaczenie sprawy, czasu i miejsca rozprawy oraz osób w niej uczestniczących, przebieg rozprawy, a zwłaszcza oświadczenia i wnioski jej uczestników, treść wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, wyniki postępowania dowodowego oraz przytoczenie wniosków i innych oświadczeń rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i obrońcy, jak również postanowienia komisji dyscyplinarnej.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

3. Protokół może być sprostowany lub uzupełniony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub obrońcy.

§ 28. 1. Po wysłuchaniu głosów stron skład orzekający przystępuje niezwłocznie do narady nad orzeczeniem.

2. Narada i głosowanie są tajne. Oprócz członków składu orzekającego może być przy nich obecny protokolant.

3. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Przewodniczący składu orzekającego głosuje ostatni.

§ 29. 1. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Przegłosowany członek składu orzekającego ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne i złożyć na piśmie jego uzasadnienie w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

§ 30. 1. Skład orzekający orzeka zgodnie z przekonaniem opartym na ocenie wszystkich dowodów ujawnionych w toku rozprawy.

2. W sprawach dotyczących naruszeń zasad etyki w nauce opinia komisji do spraw etyki w nauce jest wiążąca dla składu orzekającego w zakresie ustalenia naruszenia zasad etyki.

3. Skład orzekający wydaje orzeczenie o:

- 1) ukaraniu, w którym uznaje obwinionego winnym w całości lub w części popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierza jedną z kar dyscyplinarnych, albo
- 2) uniewinnieniu obwinionego od zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, albo
- 3) umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w § 2 ust. 1, albo gdy rzecznik dyscyplinarny odstępuje od wniosku o ukaranie,

4. Przy wymiarze kary bierze się pod uwagę okoliczności popełnienia przewinienia, stopień winy, szkodliwość społeczną i skutki czynu oraz postawę etyczną obwinionego, a także jego zachowanie się przed i po popełnieniu przewinienia.

5. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę za wszystkie czyny łącznie.

§ 31. 1. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej sporządza się na piśmie. Orzeczenie to zawiera:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej, datę i miejsce rozpoznania, numer sprawy oraz datę wydania orzeczenia;
- 2) imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, miejsce pracy, miejsce i datę urodzenia obwinionego;
- 4) dokładne określenie czynu popełnionego przez obwinionego;
- 5) rozstrzygnięcie komisji dyscyplinarnej
- 6) pouczenie o terminie i trybie wniesienia odwołania do wyższej komisji dyscyplinarnej.

2. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

3. Uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać ustalenia faktyczne przez wskazanie, jakie fakty skład orzekający uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym, a także przytoczenie okoliczności, jakie skład orzekający wziął pod uwagę przy wymiarze kary. Uzasadnienie powinno także wskazać podstawę prawną.

4. Orzeczenie i uzasadnienie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 32. 1. Orzeczenie ogłasza się bezpośrednio po naradzie. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia.

2. W uzasadnionych przypadkach ogłoszenie orzeczenia może być odroczone, nie dłużej niż na 7 dni, przy czym dzień i godzina ogłoszenia powinny być podane na rozprawie.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego poucza obwinionego o trybie i terminie wniesienia odwołania.

4. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu oraz jego obrońcy, rzecznikowi dyscyplinarnemu, ministrowi nadzorującemu instytut, dyrektorowi instytutu, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

§ 33. Jeżeli pracownik z powodu nieobecności w pracy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, postępowanie ulega zawieszeniu do dnia jego stawienia się w pracy.

Rozdział 6

Postępowanie odwoławcze

§ 34. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do wyższej komisji dyscyplinarnej. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

2. Odwołanie w dwóch egzemplarzach wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Po przyjęciu odwołania przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła je niezwłocznie wraz z aktami sprawy do wyższej komisji dyscyplinarnej.

3. Odwołanie może być cofnięte najpóźniej przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej.

4. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej, od którego nie zostało w przewidzianym terminie wniesione odwołanie, staje się prawomocne i podlega wykonaniu.

§ 35. 1. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej, po stwierdzeniu, że odwołanie zostało wniesione przez osobę uprawnioną w terminie przewidzianym w § 33 ust. 2, wyznacza skład orzekający i kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

3. Skład orzekający wyższej komisji dyscyplinarnej, na posiedzeniu niejawnym, wyznacza termin rozprawy, rozstrzyga o konieczności wezwania świadków lub dopuszczenia innych dowodów wskazanych w odwołaniu.

§ 36. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej odrzuca odwołanie w razie wniesienia go po upływie terminu przewidzianego w § 33 ust. 2 lub przez osobę nieuprawnioną. Na postanowienie przewodniczącego przysługuje zażalenie, które wnosi się w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

§ 37. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym członek składu orzekającego wyższej komisji dyscyplinarnej, wyznaczony jako sprawozdawca, przedstawia przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarnego, treść zaskarżonego orzeczenia, przytoczone w odwołaniu zarzuty oraz okoliczności faktyczne sprawy, jak również zawiadania strony o postanowieniu składu orzekającego w przedmiocie dopuszczenia dowodów.

2. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony i jego obrońca mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie.

3. Jeśli w trakcie postępowania przed komisją dyscyplinarną została wydana opinia komisji do spraw etyki w nauce, jest ona wiążąca dla wyższej komisji dyscyplinarnej w zakresie ustalenia treści naruszenia.

4. Przed zakończeniem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu i obrońcy, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie, która wniosła odwołanie.

§ 38. 1. Wyższa komisja dyscyplinarna:

- 1) utrzymuje w mocy orzeczenie, od którego wniesiono odwołanie, albo
- 2) uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie w tym zakresie, albo
- 3) uchyla orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania, albo
- 4) umarza postępowanie, jeżeli okaże się, że zachodzą okoliczności przewidziane w § 2 ust. 1.

2. Wyższa komisja dyscyplinarna, może orzec karę surowszą tylko wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie wyższej komisji dyscyplinarnej, od którego nie zostało w przewidzianym terminie wniesione odwołanie, o którym mowa w art. 58 ust. 4 ustawy, staje się prawomocne i podlega wykonaniu.

§39. Do postępowania przed wyższą komisją dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5.

Rozdział 7

Wykonywanie orzeczeń

§ 40. Prawomocne orzeczenia komisji dyscyplinarnej i wyższej komisji dyscyplinarnej podlegają niezwłocznemu wykonaniu.

§ 41. Karę wykonuje dyrektor instytutu.

§ 42. Dyrektor instytutu do 30 marca każdego roku przedstawia ministrowi nadzorującemu informację na temat wykonania prawomocnych orzeczeń w roku poprzedzającym.

Rozdział 8

Zatarcie kar dyscyplinarnych

§ 43. O zatarciu kary orzeka na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, która orzekała w sprawie w pierwszej instancji.

§ 44. W przypadku likwidacji komisji dyscyplinarnej w instytucie badawczym, o zatarciu kary orzeka na posiedzeniu niejawnym wyższa komisja dyscyplinarna.

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegację art. 61 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr, poz.).

Projektowane rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego w pierwszej i drugiej instancji wobec pracowników naukowych i badawczo-technicznych zatrudnionych w instytutach badawczych;
- 2) sposób i warunki wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów w sprawach dyscyplinarnych;
- 3) sposób wykonywania kar dyscyplinarnych oraz ich zatarcia.

Projektowane rozporządzenie, ze względu na charakter spraw, których dotyczy, określa w sposób szczegółowy - nie budzący wątpliwości - tryb postępowania dyscyplinarnego w obu instancjach.

Tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego został zaprojektowany w sposób umożliwiający wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy w celu potwierdzenia lub wykluczenia wysuniętych zarzutów wobec obwinionego pracownika naukowego lub badawczo-technicznego.

Przewiduje się również prawo obwinionego do obrony oraz prawo do wniesienia odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej.

Rzecznika dyscyplinarnego do udziału w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną wyznacza rada naukowa instytutu, a do udziału przed komisją dyscyplinarną drugiej instancji – minister właściwy do spraw nauki. Rzecznik dyscyplinarny jest powoływany na okres trwania kadencji komisji dyscyplinarnej.

Postępowanie dyscyplinarne poprzedzone jest postępowaniem wyjaśniającym, którego wszczęcie poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu rada naukowa instytutu badawczego po otrzymaniu informacji o rażącym naruszeniu przez pracownika naukowego lub badawczo-technicznego instytutu obowiązków lub uchybieniu godności pracownika naukowego.

Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego wskazują na zasadność wysuniętych zarzutów, rzecznik dyscyplinarny składa komisji dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania

dyscyplinarnego, po uprzednim zapoznaniu z treścią wniosku osoby, której postępowanie dotyczy.

Wniosek powinien zawierać dokładne określenie zarzucanego czynu, proponowany rodzaj i wymiar kary oraz uzasadnienie oparte na wynikach postępowania wyjaśniającego.

W trakcie postępowania dyscyplinarnego komisja dyscyplinarna wzywa obwinionego, świadków i biegłych, wysłuchuje głosów stron oraz zapoznaje się z innymi dowodami w sprawie.

Skład orzekający orzeka zgodnie z przekonaniem opartym na ocenie dowodów ujawnionych w toku sprawy. Z przebiegu postępowania sporządza się protokół.

Orzeczenie komisji dyscyplinarnej, wraz z uzasadnieniem, sporządza się na piśmie oraz doręcza się obwinionemu, jego obrońcy, rzecznikowi dyscyplinarnemu, ministrowi nadzorującemu instytut i dyrektorowi instytutu. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji obwinionemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo wniesienia odwołania. Odwołanie w dwóch egzemplarzach wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Prawomocne orzeczenia komisji dyscyplinarnej i wyższej komisji dyscyplinarnej podlegają niezwłocznemu wykonaniu. Karę wykonuje dyrektor instytutu.

O zatarciu kary orzeka na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, która orzekała w sprawie w pierwszej instancji. W przypadku likwidacji komisji dyscyplinarnej w instytucie badawczym, o zatarciu kary orzeka na posiedzeniu niejawnym wyższa komisja dyscyplinarna.

Opinia o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie określa tryb postępowania dyscyplinarnego wobec pracowników naukowych i badawczo-technicznych zatrudnionych w instytutach badawczych w przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia przez nich obowiązków lub uchybienia godności pracownika nauki. Rozporządzenie oddziałuje zatem bezpośrednio na instytuty badawcze, w szczególności na pracowników naukowych i badawczo-technicznych tych instytutów.

2. Konsultacje społeczne i środowiskowe

W trakcie prac nad rozporządzeniem przeprowadzone będą konsultacje z przedstawicielami środowiska, którego projekt przede wszystkim dotyczy, tj. instytutów badawczych. W konsultacjach będzie uczestniczyła Rada Główna Instytutów Badawczych jako organ przedstawicielski tych instytutów. Projekt zostanie również poddany uzgodnieniom ze związkami zawodowymi działającymi w pionie nauki – NSZZ Solidarność oraz OPZZ.

Ponadto, projekt ustawy będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (<http://bip.mnisw.gov.pl>) zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na wydatki i dochody budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, ani na wydatki i dochody budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Ewentualne koszty związane z pracami komisji dyscyplinarnych w pierwszej instancji będą ponosiły instytuty badawcze, w których te komisje będą działały. Obsługę prac wyższej komisji dyscyplinarnej - zgodnie z projektowanym rozporządzeniem – zapewni urząd obsługujący ministra właściwego do spraw nauki. Należy jednak zaznaczyć, że odwołania w sprawach

dyscyplinarnych wnoszone są sporadycznie, a koszty niewielkie.

4. Wpływ projektu ustawy na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na krajowy rynek pracy.

5. Wpływ projektu ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, ani na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektu ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.